

מ"ת 41648/03/20 - פיסר עבדייב, אדוארד עבדייב נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 41648-03-20 מדינת ישראל נ' עבדייב(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 106577/2020

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
העותרים
1. פיסר עבדייב (עציר)
2. אדוארד עבדייב (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן
נגד
המשיבה
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד עמיחי חביביאן

החלטה

1. זוהי עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 45 לפקודת הראיות, במסגרתה עותרים המבקשים להסיר את החיסיון אודות זהות מוסר הידיעות שהסיומת שלהן 278 ו-955, לרבות מועד מסירתן ואת תוכן המידע במלואו.
2. כנגד העותרים הוגש כתב אישום המייחס להם, לכאורה, ביצוע עבירות של גידול והכנה של סם מסוכן והחזקת סם שלא לצריכה עצמית בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים (כ-87 ק"ג סם מסוג קנבוס), וכן עבירה של החזקת נשק שלא כדין (אקדח מחזיק מפתחות מסוג MIG, מודל 1F, קליבר 4 מ"מ ושני כדורים מתאימים).
3. לא הייתה מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה לחובת העותרים להוכחת העבירות המיוחסות להם בכתב האישום, שתמציתן- תפיסת המשיבים בכף בשעת לילה, בתוך מעבדת גידול הסמים, שמוקמה באזור מבודד, מתחת לפני הקרקע, כשכפפות על ידיהם, וכשמעבדת הסמים מוסוות בעפר, בצמחים, בענפי עצים. בנוסף, העותר 1 בחקירתו, נטל אחריות מלאה על מעבדת גידול הסמים והקמתה, ותפעולה. עוד טען, כי העותר 2 הגיע עמו באופן חד פעמי כדי לסייע בידו בטיפול בשתילים. בהקשר זה, עולה מחומר הראיות, כי מכשירו הסלולרי של העותר 2, אכן במקום מעבדת גידול הסמים תשע פעמים החל מיום 30.01.2020 ועד ליום 08.03.2020.
4. לשיטת ב"כ העותרים, חשיפת הפרטים החסויים הינה חיונית ביותר להגנת העותרים ובהם פוטנציאל ראייתי שעשוי לעורר ספק סביר באשמתם. עוד לשיטת ב"כ העותרים, המקור אינו אדם תמים, אשר נקלע לזירה, אלא זה המעורב במעשה ואשר עשוי לשמש כחלק בלתי נפרד מהמיזם או לכל הפחות זה היודע על הפעלת המעבדה וזהות הנוכחים שם, כמו גם מטרת הנוכחות.

עמוד 1

בהקשר זה, הפנה ב"כ העותרים לפרפרזה נשוא הידיעה שהסיומת שלה 955 (ג'מיל אבו גרדוד תושב ביר הדאג' ואחר, הקימו יחד חממת הדרו באזור נ"צ...). כמו כן, בידיעה שהסיומת שלה 278 נמסר (פיסר עבדייב ואחר עוסקים בגידול סמים... מחזיקים מספר מעבדות בעיר ומחוץ לעיר. פיסר מחזיק... פיסר מחזיק באופן קבוע אקדח ברכב). מועד המסירה 02.2020.

ב"כ העותרים, במהלך טיעוניו בדיון, חידד, כי קו ההגנה לא שהעותרים חפים מפשע, שכן הם נתפסו בכף, אלא שיש אינדיקציות, כי מי שהקים את המעבדה זה אנשים אחרים והעותרים הם רק פועלים שנתבקשו להשקות את שתילי הסם.

עוד בהקשר זה, הלין ב"כ העותרים, כי על אף ששמו של אבו גרדוד מופיע בידיעה, הוא לא נחקר במסגרת התיק.

באשר לחלק הנוסף של הידיעה שהסיומת שלה 278, בנוגע לאקדח- נטען, כי הסרת החיסיון תסייע להגנת העותר 1, שכן הייתה פניה מגורמי המודיעין בימ"ר נגב לעותר 1, כי הוא בסכנת חיים ממשית ולכן החזיק באקדח.

5. ב"כ המשיבה מנגד, עתר לדחות את העתירה, שכן לשיטתו, אין בהסרת החיסיון כדי לסייע להגנת העותרים, וביתר שאת, על רקע קו ההגנה שהציגו במסגרת טיעוניהם. לגופם של דברים, נטען, כי הדרך פתוחה בפני ב"כ העותרים לזמן את אבו גרדוד שמופיע בפרפרזה שנמסרה להגנה (ידיעה שהסיומת שלה 955) כעד מטעמו במידה ויחפוץ בכך.

עוד בהקשר זה נטען, כי טיעוני ב"כ העותרים לא מתיישבים עם הגרסה שמסר העותר 1 בהודעותיו בפני חוקריו מיום 11.03.2020, שתמציתה- הוא נוטל אחריות מלאה על מעבדת גידול הסמים, לרבות הקמתה ותפעולה.

ככל שנוגע לידיעה שהסיומת שלה 278- נטען, כי תוכנה הוא תיאור התנהלות העותר 1 באופן כללי, לרבות הנוהג שלו להחזיק אקדח ברכב.

6. בדיון שהתקיים במעמד צד אחד בנוכחות ב"כ המשיבה ונציגי המודיעין הרלוונטיים, הוצגו בפני בית המשפט כלל האסמכתאות הרלוונטיות וכן ניתנו הסברים ומענים לטעמים ולנימוקים שעמד עליהם ב"כ העותרים בטיעוניו בכתב וכן על פה במסגרת הדיון. האסמכתאות סומנו מ/1, מ/2 לפרוטוקול החסוי.

7. כידוע, נפסק לא אחת, כי על בית המשפט להורות על גילוי ראיה הדרושה להגנת נאשם, וזאת אף אם הפגיעה באינטרס הציבורי או בביטחון המדינה הינה חמורה. בהקשר זה עוד נפסק, כי ראיה העשויה

לעורר ספק באשמת הנאשם, אם על ידי ביסוס טענות ההגנה ואם על ידי כרסום משקלן של ראיות המאשימה, הינה דרושה להגנת הנאשם.

8. לאחר שהקשבתי לטיעוני ב"כ הצדדים, הן בדיונים שהתקיימו במעמד הצדדים והן בדיונים שהתקיימו במעמד צד אחד, וכן עיינתי בכלל האסמכתאות הרלוונטיות וכן ניתן מענה לטעמים שעמד עליהם ב"כ העותרים בנימוקי העתירה, וכן שקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים על פי המבחנים שנקבעו בסוגיה הרלוונטית, הגעתי לכלל מסקנה, כי דין העתירה להידחות.

מסקנתי מתבקשת הואיל ולא שוכנעתי שיש בהסרת החיסיון מהפרטים נשוא העתירה, כדי לסייע, כהוא זה, להגנת העותרים, וביתר שאת, על רקע הנימוקים שעמד עליהם ב"כ העותרים. יתרה מזו, אין מחלוקת, כי להגנה נמסרו פרפרזות כנדרש על פי מבחני הפסיקה ביחס לשתי הידיעות נשוא תעודת החיסיון.

ככל שנוגע להשגות הסנגור, כי היחידה החוקרת בחרה מטעמיה שלה שלא להמשיך ולחקור את גרסתו של העותר 2 בעיקר, מקומן של השגות אלה להתלבן במסגרת התיק העיקרי, כאשר יעלו החוקרים הרלוונטיים לגביית הודעתו של העותר 2.

לסיכום, ועל מנת להפיס את דעתו של ב"כ העותרים, אין כל מעורבות, מקרוב או מרחוק, של מי מהמקורות לפרשיה נשוא כתב האישום.

ניתנה היום, ט' תמוז תש"פ, 01 יולי 2020, בהעדר הצדדים.